

"בן חסד פארבות לו שכה
וכל ארץ חפר"
מלכים א' ד' 10

וזאת לעדות

לפני שנים, בשנת תר"צ (1930) ובשנים שלאחריה, באו אל מישור ארץ חפר אנשים חדשים. חיבתה להם כאן שממה יסודית, אדמה גדולה, שמש גדולה, מרחב גדול וניצות החזרה מפיצות הקדחת.

ואז התחילה העבודה הנוראה והאדירה ההיא. העבודה הקשה, באדמה הקשה מתחת לשמש הקשה, בתוך הלכד הקשה ההוא ובכל הנסיונות הקשים כולם - עד שיכלו ועשו בידיהם את הבראשית.

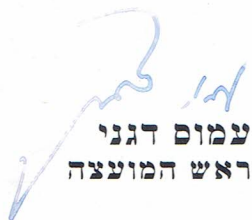
מנאל וברנר'ה אלמון מן הראשונים ההם. חלוצים ונחשונים מעונים בתעצומות נפש, צעדו לפני המחנה, שמרד בגלות ומארתה ושמו פעמיהם לארץ ציון, ארץ האבות, ארץ השופטים, המלכים והנביאים, להחזירה ליעודה כמדינה מקבצת יהודים המבוססת על יסודות של אמת וצדק.

כפופים לאמונתם, רתומים ומושכים, מוחבים ומושכים ונותנים נעוריהם וחיהם, דוחים יאוש ומתעלמים מן האכזבות, כדי שעמק חפר יהיה מתמלא חיים, נטוע, בנוי ונבנה, עשוי איתן כאבן גזית במסד הארץ.

עמק חפר, המאוכלס בעשרות ישובים פורחים, מגוונים באורחות חייהם, במפעליהם ובמארג המרגש של שילוב דורות וקיבוץ עולים ופליטים מרחבי תבל - בא היום לומר להם תודה.

על כך, בהתרוממות רוח ועל דעת כל עדת התושבים הננו חולקים כבוד ויקר לראשונים במתן התואר - יקיר עמק חפר.

כולנו - מכם, ושלנו - שלכם.

עמוס דגני
ראש המועצה

מבואר המאמר ל"ס"ב חלק א
גובה סוף להצטרף לנספח
קבל על התוצאה אהלים

העשייה העיקרית בכיבושו
של עמק-חפר, והפיכתו
מ"שטוף ביצות" למקום-
חיים טרחה, היתה בעיקרה
עשייה יומיומית קשה, מפרכת
ומתמשכת.

כח הרצון, ההתמדה
והנחישות הם אלו שעמדו
לצדכם לחזק ידיכם ולתת
לכם את הכח להמשיך
ולעשות.

תודת כולנו, הנהנים מפירות
עשייה זו יום-יום, נתונה לכם,
ומצטרפת להערכת תושבי
העמק כולו, המובעת
בתעודת יקיר עמק-חפר
המצורפת.

בשם תברי הקבוצה
'וסי ברקאי'
מזכיר